

Peste zâmbetul Giocondei...

Gabriel Cristea

Liniștea de sanctuare
gotice arcade-nșiră
nesfârșitelor culoare.
Printre carstice caverne,
lungi fascicule de soare
iscodesc picturi celebre.
Nișele își lasă umbre
- piedestaluri înclinate -
peste mozaicul rece.
O fierbinte boare trece
peste chipuri puse-n ramă.
Bolta e un lac de gheăță
presărat cu-acvamarine,
și muzeul subteranei
parcă prinde iarăși viață,
năzărind peneluri fine.
Prin fereastra hologramei,
se-aud urlete de fiară:
Guernica-și pictează,-afară,
ultimele respirații.

Persistențe de memorii
își topesc stelare timpuri
în oceanele de plasmă,
iar tăceri de ceasuri albe
par deșerturi efemere.
Zvâcnetul umanității
își închide pleoapa. Moare.
Și trec nevăzute ere...

Soarele lucind albastru
- ca și muribunde sfere -
își pătrunde prin firide
raze reci și austere.
Un mamut cu ochi magnetici
stă privind, în sanctuare,
la picturile rupestre:
urme săngerii, palmare;
zvârcolirea anacondei
și explozii nucleare
- peste zâmbetul Giocondei...